

[Chr. J. Hansen.]

stændig Lukning overhovedet kunde faa Flertal i den danske Rigsdag — jeg tror ikke, det kunde have ladet sig gøre.

Ved Gennemførelsen af Lovforslaget her bevares Gennemsejlingen til og fra Limfjorden. Thyborøn Havn bevarer sin Betydning som Nødhavn, noget, der ikke kan gøres op i Penge. Endvidere bevares Limfjordsfiskeriet, forudsat at Gennemstrømningssslusen gøres saa bred, som det er teknisk muligt, og jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister, at dette sker af Hensyn til Fiskeriet i Limfjorden. Jeg tror ogsaa, det er den højtærede Ministers Mening, som det er Sagkundskabens Mening, og at der er Vilje til, at dette sker. Thi selv om man bygger en Dæmning som foreslaaet og med saa bred en Gennemstrømningsssluse, som det er teknisk muligt, synes jeg, der er meget, som tyder paa, at Tilførselen af Fiskeyngel til Limfjorden ikke bliver saa stor som under de nuværende Forhold, og sker dette ikke, saa er vi alle klar over, at Mulighederne for Limfjordsfiskerne forringes, hvorfor ogsaa deres Betænkkeligheder ved Forslaget er forstaaelige. Det kan maa-ske heroverfor hævdes, at der kan foretages Indplantning af Fiskeyngel, men det er vi jo klar over er forbundet med Udgifter for de paagældende Fiskere, hvis Udbytte af Limfjordsfiskeriet i Forvejen ikke er særlig straalende — jeg tør nok sige: tværtimod. Jeg forstaaer derfor godt, at Fiskerbefolkningen har været stærkt inde paa den Tanke, at man skulde bygge Molerne først og saa se Tiden an. Jeg lægger ikke Skjul paa, at jeg har været stærkt tiltalt af den Betragtning, men paa den anden Side har jeg lagt Mærke til, at den har mødt en saa afgjort Modstand saavel hos den Sagkundskab og de Teknikere, som har udarbejdet Planer, som hos den højtærede Minister, at Gennemførelsen af noget saadant maa anses for umulig.

Flere og flere er under disse Forhold gaaet ind for det foreliggende Lovforslag og har betegnet det som et Fremskridt i Forhold til det tidligere fremsatte Forslag, hvad jo bl. a. er sket i Udvalget for „Thyborøn frit“, der repræsenterer ikke alene Thyborøn, Agger og Harbøre Kommuner, men ogsaa Thyborøn Fiskeriforening, Centralforeningen af Limfjordsfiskere og de omtalte vestlige Limfjordshavne, selv om det er med store Betænkkeligheder, de har tiltraadt det. Og selv om der ikke er fuld Tilfredshed, hvad for øvrigt er vanskeligt at naa i en saadan Sag, har de jo deres Grunde til at gaa ind for dette Forslag her

i Modsætning til det første. Disse interesserede Parter tør simpelt hen ikke sige nej længere; det er ikke mindst Fiskerne, der er lede og kede af at se Sagen trække i Langdrag, men det samme er i Særdeleshed Tilfældet med Beboerne af Thyborøn, hvor Opgaver af stor Betydning, ikke mindst paa Skolevæsenets Omraade, stadig henligger uløste, fordi man ønsker at kende Lovforslagets Skæbne, før man gaar i Gang med disse Opgavers Løsning, hvad jo maa siges at være ganske naturligt.

Hvad Udgifterne angaar, er disse ingenlunde blevet mindre, men adskilligt større end første Gang, Forslaget var til Behandling her i Rigsdagen. Omkostningerne efter Lovforslaget var i sin Tid anslaaet til ca. 62 Mill. Kr., regnet efter Priserne i 1939 med Tillæg af 40 pCt., og med en aarlig Udgift paa i alt 4 800 000 Kr. til Forrentning, Afskrivning, Vedligeholdelse samt Drift af Sluser og Bro. I Dag er det samme Projekt anslaaet til ca. 92 Mill. Kr., og ingen tør vist garantere for, at denne Sum bliver Slutsummen — jeg tror det i hvert Tilfælde ikke. Der er vel nok adskillige, der mener, det er en høj Pris, men jeg vil som min Opfattelse hævde, at jeg tror, Sagen er Pengene værd. Vi faar, hvis dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov, gennemført et Projekt, der sikrer Thyborøn og Indsejlingen til Limfjorden til Gavn for Fiskeriet og for Limfjordsbyerne og tillige er til Gavn for Landbruget i Limfjordsegnene.

Et stort Spørgsmaal synes det mig ogsaa at være, om man vil være i Stand til at opretholde Saltholdigheden i Limfjorden efter dette Projekt og med den projekterede Gennemstrømningsssluse. Jeg forstaaer udmærket godt, at Fiskerne langs Limfjorden har været i Tvivl herom, men der er efterhaanden kommet saa mange Udtalelser frem om dette Spørgsmaal, at man skulde tro, det fremtidige Fiskeri i Limfjorden var nogenlunde sikret i det nuværende Omfang.

Der har jo ogsaa været andre Forslag fremme til Løsning af Spørgsmaalet, Forslag, som ogsaa vilde sikre Gennemsejlingen til Limfjorden, og som uden al Tvivl er udarbejdet med Dygtighed og med stor Interesse for Sagen. Jeg tænker her paa Civilingeniør Ulrik Pedersens Forslag om en Kanal gennem Ferring Sø og paa Forslaget om en Svellekanal, der er udarbejdet af Christiani & Nielsen. Jeg synes, vi skylder disse Mennesker Tak for den Interesse, de har vist Sagen, men at samle den Tilslutning, som var nødvendig til Gennemførelse af deres Forslag, har deres Forslag altsaa ikke været i Stand til, og jeg har ogsaa det